

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Komp/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 9017200185
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9017200185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd správny v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej, JUDr. Eleny Kováčovej, JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. L. XX, Y., zast. JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Klincová č. 35, 821 08 Bratislava proti žalovaným: 1/ Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 a 2/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o kompetenčnej žalobe, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky určuje, že pôsobnosť vykonať administratívne konanie o nároku žalobcu má Sociálna poisťovňa - ústredie.

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konanie

1. Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III č. 241 zo dňa 18.11.2002 bol žalobca podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) uvoľnený zo služobného pomeru dňom 31.12.2002.

2. Dňa 21.01.2003 bola žalovanému 2/. rade doručená žiadosť žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku od 01.01.2003.

3. Podľa § 1 ods. 1 písm. c/ zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) s účinnosťou od 01.07.2002, tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí výsluhové zabezpečenie.

4. Služobný pomer žalobcu skončil dňom 31.12.2002, pričom doba trvania služobného pomeru podľa § 58 zákona č. 328/2002 Z.z. predstavovala celkovo 32 rokov a 159 dní. Žalobca tak splnil podmienky vzniku nároku na priznanie výsluhového dôchodku podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z.z., pretože služobný pomer trval viac ako 15 rokov.

5. Zákon č. 328/2002 Z.z. v ustanovení § 128 účinnom do 31.12.2007 taktiež stanovil, že suma výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku policajta alebo suma výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka, na ktorý vznikne nárok v období po účinnosti tohto zákona do 31. decembra 2010, nesmie byť nižšia ako suma starobného dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku s prídavkom k tomuto dôchodku, prípadne bez neho, výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku, na ktorý by vznikol nárok v tomto období podľa predpisov pred účinnosťou tohto zákona v sume určenej podľa predpisov pred účinnosťou tohto zákona. To platí aj vtedy, ak je suma výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku určená na účely priznania vdovského výsluhového dôchodku, vdoveckého výsluhového dôchodku alebo sirotského výsluhového dôchodku.

6. Nakoľko žalobca počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií, dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 55. roku veku dňa 18.11.2001.

7. Vzhľadom na to, že nárok na výsluhový dôchodok žalobcovi vznikol od 01.01.2003, t.j. v období od 01.07.2002 do 31.12.2010, vykonal odbor výpočet výšky výsluhového dôchodku podľa § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. a následne výpočet výšky výsluhového dôchodku aj podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z., tzn. že vypočítal výšku starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) spolu s výpočtom sumy prídavku k starobnému dôchodku podľa zákona č. 73/1998 Z.z..

8. Výška výsluhového dôchodku 15.270,- Sk mesačne vypočítaná podľa § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z. z. bola nižšia ako výška výsluhového dôchodku vypočítaná podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z., tzn. súčet výšky starobného dôchodku 8.282,- Sk mesačne vypočítaného podľa § 12 a § 131 zákona č. 100/1988 Zb. a výšky prídavku k starobnému dôchodku v sume 8.307,- Sk mesačne vypočítaného podľa § 214, § 215, § 217 a § 218 zákona č. 73/1998 Z.z. spolu vo výške 16.589,- Sk mesačne. Žalovaný v 2/ teda priznal žalobcovi rozhodnutím č.p.: SPC-36.139-5/5-2003 zo dňa 27.03.2003 výsluhový dôchodok od 01.01.2003 vo výške 16.589,- Sk mesačne s poukázaním na § 128 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého bol pre žalobcu výhodnejší starobný dôchodok s prídavkom k starobnému dôchodku, ktorý sa považuje odo dňa priznania za výsluhový dôchodok.

9. V predmetnej veci je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 143a zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého od 01.07.2002 sa na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužijú

1. § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov,
2. § 157 až 160 a § 167 až 174 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

10. Z uvedeného vyplýva, že útvár sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR nerozhodoval o priznaní starobného dôchodku podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. práve poukázaním na ustanovenie § 143a zákona č. 328/2002 Z.z.. Pretože suma starobného dôchodku určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. bola spolu s prídavkom k starobnému dôchodku výhodnejšia ako suma výsluhového dôchodku, bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok v sume určenej podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb..

11. Odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bolo dňa 03.02.2014 doručené podanie žalobcu, v ktorom požiadal o prepočet starobného dôchodku, ktorý sa považuje za výsluhový, nakoľko od 01.12.2003 do 31.01.2014 pracoval v spoločnosti G., a.s., so sídlom J..

12. List zo dňa 03.03.2014 žalovaný 2./ rade oznámil žalobcovi k prepočtu starobného dôchodku, že od 01.01.2003 mu mohol byť v súlade s ustanoveniami zákona č. 328/2002 Z.z. priznaný iba výsluhový dôchodok, výška ktorého bola vypočítaná v súlade s ustanovením § 128 zákona č. 328/2002 Z.z.. Ustanovenie § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. je možné aplikovať iba u tých poberateľov dávky výsluhového zabezpečenia, ktorým bol priznaný starobný dôchodok, ktorý sa od 01.07.2002 v súlade s § 125 zákona č. 328/2002 Z.z. stal výsluhovým dôchodkom, prípadne od tohto dňa je naďalej starobným dôchodkom podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Starobné dôchodky policajtov a profesionálnych vojakov, ktorých služobný pomer trval aspoň 15 rokov sa stávajú výsluhovými dôchodkami, starobné dôchodky policajtov a profesionálnych vojakov, ktorých služobný pomer trval menej ako 15 rokov zostávajú starobnými dôchodkami podľa predpisov o všeobecnom sociálnom poistení. S poukázaním na uvedené skutočnosti podľa žalovaného v 2./ rade žalobcom požadované zvýšenie výsluhového dôchodku nie je možné realizovať.

13. Rozhodnutím zo dňa 10.04.2014 č. XXX XXX XXXX 0 žalovaná v 1./ rade podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 21.03.2013 o priznanie starobného dôchodku. Žalovaná v 1./ rade rozhodnutie odôvodnila tým, že žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z., teda podmienky nároku na dôchodok s prihladnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku určil žalovaný v 2./ rade. Vzhľadom na skutočnosť, že nárok na ten istý druh dôchodku, za tie isté doby zamestnania nemôže poistencovi vzniknúť, bola žiadosť žalobcu o priznanie starobného dôchodku zamietnutá. Zároveň odporkyňa v rozhodnutí poukázala na to, že v súlade s § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. má žalobca možnosť za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31.12.2003 podľa zákona č. 461/2003 Z.z. požiadať o zvýšenie priznaného výsluhového dôchodku, ktorá suma bola určená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení útvar sociálneho zabezpečenia ktorý dôchodok vypláca.

14. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 44Sd/72/2014-28 zo dňa 10.11.2014 napadnuté rozhodnutie žalovanej v 1./ rade zo dňa 10.04.2014 č. XXX XXX XXXX 0 potvrdil s odôvodnením, že keďže navrhovateľ získal najmenej 25 rokov zamestnania v služobnom pomere a vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. pracovnej kategórie, vznikol mu nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. vo veku 55 rokov, ktorý dosiahol dňa 18.11.2001, teda ešte pred účinnosťou zákona č. 328/2002 Z.z., t j. pred 01.07.2002. Podmienky nároku na dôchodok s prihladnutím na znížený dôchodkový vek posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme bolo určené žalovaným v 2./ rade. Na nárok na výsluhový dôchodok priznaný v sume starobného dôchodku bola žalobcovi zhodnotená doba vojenskej služby od 03.08.1965 do 27.09.1967, doba civilného zamestnania od 04.10.1967 do 31.12.1968, doba civilného zamestnania od 01.01.1969 do 25.09.1972, doba služobného pomeru od 26.09.1972 do 31.12.1999, doba služobného pomeru od 01.01.2000 do 17.11.2001 a doba po vzniku nároku od 18.11.2001 do 31.12.2002. Pretože nárok na ten istý druh dôchodku, za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže, bola žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku zamietnutá správne. V súvislosti s dôchodkovým poistením, ktoré získal žalobca za obdobie po 30.01.2012 sa krajský súd stotožnil s vysloveným názorom žalovanej v 1./ rade, že v súvislosti s platbou dôchodkového poistenia za toto obdobie môže žalobca požiadať o zvýšenie priznaného výsluhového dôchodku príslušný útvar sociálneho zabezpečenia, ktorý mu výsluhový dôchodok vypláca. Ak útvar sociálneho zabezpečenia GR ZVJS požiada žalovanú v 1./ rade o prevedenie poistných súm na starobné poistenie, ktoré odviezol žalobca vo všeobecnom systéme poistenia, žalovaná v 1./ rade tieto sumy prevedie na útvar sociálneho zabezpečenia GR ZVJS.

15. Žalovaná v 1./ rade rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 01.06.2016 podľa § 21 zákona č.

100/1988 Zb. a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 25.04.2016 o priznanie starobného dôchodku. Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v konaniach o nárokoch na dávky, ktoré vznikli pred 01.01.2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003. Žalovaná v 1./ rade poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012, podľa ktorého absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. To znamená, že podmienky nároku na dôchodok s prihliadnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určil žalovaný v 2./ rade. Na nárok na výsluhový dôchodok, priznaný v sume starobného dôchodku bola žalobcovi zohľadnená všetka preukázaná doba. Na určenie sumy starobného dôchodku bola zhodnotená nasledovná doba: Doba základnej vojenskej služby od 03.08.1965 do 27.09.1967, doba civilného zamestnania od 04.10.1967 do 31.12.1968, doba civilného zamestnania od 01.01.1969 do 25.09.1972, doba služobného pomeru od 26.09.1972 do 31.12.1999, doba služobného pomeru od 01.01.2000 do 17.11.2001 doba po vzniku nároku od 18.11.2001 do 31.12.2002. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže, žiadosť zo dňa 25.04.2016 o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia zamietla.

16. Žalovaný v 2./ rade listom zo dňa 28.06.2016 dal žalobcovi do pozornosti stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2016 pod č. 41: „Aplikácia ustanovení § 132 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb. nie je vylúčená pri nárokoch na starobný dôchodok policajtov, ktoré vznikli do 30.06.2002 a policajt nebol k tomuto dňu nepretržite zamestnaný.“ Vzhľadom na to, že žalobcovi služobný pomer skončil až dňom 31.12.2002, tzn. už za účinnosti ustanovenia § 143a zákona č. 328/2002 Z.z., ktorý vylučuje aplikáciu V. časti zákona č. 100/1988 Zb., pričom bol nepretržite zamestnaný až do 30.06.2002, služobný pomer skončil až dňom 31.12.2002, odporučil žalovaný v 2./ rade využiť všetky dostupné opravné prostriedky proti rozhodnutiu žalovaného v 1./ rade č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 01.06.2016, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti žalobcu o priznaní starobného dôchodku aj s poukázaním na uvedené stanovisko NS SR.

17. Žalobca listom zo dňa 11.11.2016 požiadal o starobný dôchodok. Žalovaná v 1./ rade rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 04.03.2017 podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietla žiadosť. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedla, že nakoľko žalobca počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií, dôchodkový vek ste dosiahol dovŕšením 55. roku veku dňa 18.11.2001. Podľa ustanovenia § 128 zákona č. 328/2002 Z.z., účinného od 1. júla 2002, suma výsluhového dôchodku nesmela byť nižšia ako suma starobného dôchodku s prídavkom k dôchodku, na ktorý by vznikol nárok podľa predpisov platných pred účinnosťou tohto zákona. Pretože suma starobného dôchodku žalobca určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. bola spolu s prídavkom k starobnému dôchodku výhodnejšia ako suma výsluhového dôchodku, bol mu priznaný výsluhový dôchodok v sume určenej podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb.. Podmienky nároku na dôchodok s prihliadnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určil žalovaný v 2./ rade. Na nárok na výsluhový dôchodok priznaný v sume starobného dôchodku bola žalobcovi zohľadnená všetka preukázaná doba do 31.12.2002. V súlade s § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. poukázal žalovaný v 1./ rade na možnosť za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 podľa zákona č. 461/2003 Z.z., požiadať o zvýšenie už priznaného výsluhového dôchodku, ktorého suma bola určená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, útvar sociálneho zabezpečenia, ktorý dôchodok vypláca. Výsluhový dôchodok v tomto prípade zvýši útvar sociálneho zabezpečenia žalovaného v 2./ rade po prevedení poistného na starobné poistenie od žalovaného v 1./ rade na žiadosť útvaru sociálneho zabezpečenia žalovaného v 2./ rade. Generálny riaditeľ žalovaného v

1./ rade rozhodnutím č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.09.2017 odvolanie vo veci zamietnutia žiadosti o starobný dôchodok zamietol v celom rozsahu a potvrdil rozhodnutie žalovanej v 1./ rade. Žalobou zo dňa 07.11.2017 pod sp.zn 20Sa/37/2017 sa žalobca na Krajskom súde v Trnave domáha preskúmania rozhodnutia č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.09.2017 Generálneho riaditeľa žalovaného v 1./ rade. Žalobca v žalobe uviedol, že má právo na priznanie starobného dôchodku voči žalovanej v 1./ rade, nakoľko nezávisle od priznania výsluhového dôchodku odpracoval v civile roky 2004 - 2014, za ktoré odvádzal poistenie žalovanej v 1./ rade.

II.

Obsah žaloby

18. Kompetenčnou žalobou zo dňa 09.11.2017 podľa § 412 a nasl. ustanovení zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) sa žalobca domáhal vyriešenia záporného kompetenčného konfliktu vo veci priznania starobného dôchodku, resp. zvýšenia výsluhového dôchodku. Žalobu odôvodnil tak, že poberá výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z., pre výpočet ktorého boli zhodnotené roky: základná vojenská služba 03.08.1965 - 27.09.1967 a pomer v policajnom zbore 26.09.1972 - 31.12.2002. Žalobca po ukončení pracovného pomeru a nezávisle od priznania výsluhového dôchodku odpracoval roky v civile, za ktoré odvádzal poistenie žalovanej v 1./ rade. Jedná sa o roky 2004-2014.

19. Žalobca si podal žiadosť o starobný dôchodok u žalovanej v 1./ rade. Žalovaná v 1./ rade v danej veci rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 10.04.2014 zamietla žiadosť z dôvodu, že príslušným na priznanie a vyplácanie dávky za nezhodnotené roky je žalovaný v 2./ rade. Rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 44Sd/72/2014. Nakoľko však žalovaný v 2./ rade odmietol zhodnotiť odpracované roky žalobcu uvedené v bode 1. žaloby, tak žalobca opäť podal žiadosť o priznanie starobného dôchodku. Žalovaná v 1./ rade v danej veci rozhodla rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 04.03.2017, ktorým žiadosť zamietla z dôvodu, že príslušným na priznanie a vyplácanie dávky za nezhodnotené roky je žalovaný v 2./ rade. Žalobca podal odvolanie. Generálny riaditeľ žalovanej v 1./ rade rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 13.09.2017 rozhodnutie žalovanej v 1./ rade potvrdil. Žalovaný v 2./ rade opätovne nevyhovel žiadosti žalobcu o zhodnotenie dôb poistenia uvedených v bode 1. žaloby (Oznámenia žalovaného v 2./ rade zo dňa 03.03.2014 a 28.06.2016). Aj keď žalovaný v 2./ rade rozhodol neformálnym listom, tento sa v zmysle ustálenej judikatúry považuje za správne rozhodnutie. Žalovaný v 2./ rade tvrdí, že je nepríslušný.

20. Žalovaná v 1./ rade opakovane odmietla rozhodnúť o nároku žalobcu a uviedla vo svojom rozhodnutí, že v súlade s § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. má žalobca možnosť za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 podľa zákona č. 461/2003 Z.z. požiadať o zvýšenie už priznaného výsluhového dôchodku, ktorého suma bola určená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, útvar sociálneho zabezpečenia, ktorý dôchodok vypláca. Výsluhový dôchodok v tomto prípade zvýši útvar sociálneho zabezpečenia žalovaného v 2./ rade po potvrdení poistného od žalovanej v 1./ rade na žiadosť útvaru sociálneho zabezpečenia žalovaného v 2./ rade.

21. Naopak žalovaný v 2./ rade vo svojom oznámení uvádza, že vzhľadom na to, že služobný pomer skončil dňom 31.12.2002, tzn. už za účinnosti ustanovenia § 143a zákona č. 328/2002 Z.z., ktorý vylučuje aplikáciu V. časti zákona č. 100/1988 Zb., pričom žalobca bol nepretržite zamestnaný až do 30.06.2002, pretože jeho služobný pomer skončil až dňom 31.12.2002, odporučil žalobcovi využiť všetky dostupné opravné prostriedky proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXXXXX XXXX 0 zo dňa 01.06.2016.

22. Názory oboch žalovaných sú úplne protichodné. Vznikol teda stav kedy ani žalovaná v 1./ rade ani žalovaný v 2./ rade vo veci nechcú rozhodnúť, lebo sa nepovažujú za kompetentný orgán.

23. Žalobca vyslovil legitímne očakávanie, že ak po skončení výkonu služby policajta pracoval v civilnom sektore, tak za tieto odpracované roky (2004-2014), počas ktorých odvádzal sociálne poistenie, bude jeho hmotné zabezpečenie v starobe zvýšené. Podľa žalobcu sú splnené zákonom stanovené podmienky na vyplácanie starobného dôchodku za roky dôchodkového poistenia v civilnom sektore, nepriznaním starobného dôchodku preto dochádza k zásahu do jeho sociálnych istôt a k upretiu práva na primerané hmotné zabezpečenie.

24. Postup žalovaných je súčasne diskriminačný a v rozpore s právom na rovnaké zaobchádzanie, nakoľko žalobca je diskriminovaný voči poberateľom výsluhového dôchodku, ktorí dostávajú obdobnú výšku výsluhového dôchodku za rovnaký počet rokov služby a nepracovali v civilnom sektore po ukončení povolania policajta a rovnako voči poberateľom starobného dôchodku, ktorí splnili podmienky zákona č. 461/2003 Z.z. a na rozdiel od žalobcu poberajú starobný dôchodok.

25. Žalobca na základe vyššie uvedeného navrhol, aby najvyšší súd vydal vo veci uvedeného kompetenčného sporu nasledovný rozsudok:

26. Súd určuje, že žalovaný v 2./ rade je povinný vykonať administratívne konanie o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu.

Žalovaný v 2./ rade je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

eventuálne:

Súd určuje, že žalovaná v 1./ rade je povinná vykonať administratívne konanie o starobnom dôchodku žalobcu.

Žalovaná v 1./ rade je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III.

Vyjadrenia k žalobe

A)

27. Žalovaná v 1./ rade vo vyjadrení zo dňa 05.02.2018 (č.l. 26) žiadala, aby najvyšší súd rozhodol o pôsobnosti žalovaného v 2./ rade vykonať administratívne konanie o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu.

28. Žalovaná v 1./ rade všetky doterajšie žiadosti žalobcu o starobný dôchodok zamietla z dôvodu, že v súlade s ustanovením § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v konaniach o nárokoch na dávky, ktoré vznikli pred 01.01.2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003.

29. Žalovaná v 1./ rade poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012.

30. Ďalej žalovaná v 1./ rade uviedla, že pri posudzovaní nároku žalobcu na starobný dôchodok a pri určovaní dôchodkového veku, v súvislosti so zaradením doby výkonu služby do I. kategórie funkcií, vychádzala z ustanovení § 21, § 14 ods. 4 a § 175 zákona č. 100/1988 Zb.. Nakoľko žalobca počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií, dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 55. roku veku dňa 18.11.2001.

31. Podľa potvrdenia žalovaného v 2./ rade č. SPOU-OSZ-3613912/2013-VZ zo dňa 06.09.2013, bol rozhodnutím žalovaného v 2./ rade žalobcovi od 01.01.2003 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z.. Suma starobného dôchodku žalobcu bola žalovaným v 2./ rade určená podľa

ustanovení zákona č. 100/1988 Zb..

32. Na nárok na výsluhový dôchodok, priznaný v sume starobného dôchodku bola žalobcovi zohľadnená všetka preukázaná doba. Na určenie sumy starobného dôchodku bola zhodnotená:

- doba základnej vojenskej služby od 03.08.1965 do 27.09.1967,
- doba civilného zamestnania od 04.10.1967 do 31.12.1968,
- doba civilného zamestnania od 01.01.1969 do 25.09.1972,
- doba služobného pomeru od 26.09.1972 do 31.12.1999,
- doba služobného pomeru od 01.01.2000 do 17.11.2001
- doba po vzniku nároku od 18.11.2001 do 31.12.2002.

33. Pre nárok na výsluhový dôchodok nebolo žalobcovi zhodnotené obdobie štúdia od 01.09.1962 do 21.07.1965, a to z dôvodu, že túto dobu žalobca nepreukázal hodnoverným dokladom. Aj po prípadnom zhodnutí predmetnej doby na výpočet sumy výsluhového dôchodku podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z.z. táto doba nemala s poukázaním na § 22 ods. 3 a § 133 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. žiaden vplyv.

34. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nárok na ten istý druh dôchodku za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže, žalovaná v 1./ rade všetky žiadosti žalobcu o starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia zamietla.

35. Žalobca v kompetenčnej žalobe správne uvádza, že rozhodnutie žalovanej v 1./ rade č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 10.04.2014, ktorým mu bola podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietnutá žiadosť o starobný dôchodok, bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 44Sd/72/2014-28 zo dňa 10.11.2014, právoplatným dňa 16.12.2014. Krajský súd sa v predmetnom rozsudku stotožnil s názorom žalovanej v 1./ rade a uviedol: „Pretože nárok na ten istý druh dôchodku, za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže, bola žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku zamietnutá správne.“ Krajský súd sa taktiež stotožnil s názorom žalovanej v 1./ rade, že žalobca môže požiadať o zvýšenie priznaného výsluhového dôchodku príslušný útvar sociálneho zabezpečenia, ktorý mu výsluhový dôchodok vypláca, t.j. žalovaného v 2./ rade.

B)

36. Žalovaný v 2./ rade vo svojom vyjadrení zo dňa 30.01.2018 (č.l. 20) navrhol, aby najvyšší súd rozhodol tak, že pôsobnosť vykonať administratívne konanie o žiadosti žalobcu o starobný dôchodok má žalovaná v 1./ rade.

37. Právna otázka vzťahujúca sa k výkladu ustanovenia § 128 zákona č. 328/2002 Z.z. a následnej kompetencie žalovanej v 1./ rade uskutočniť administratívne konanie je podľa názoru žalovaného v 2./ rade v dostatočnom rozsahu záväzne vyriešená, a to v rozsudkoch NS SR evidovaných napr. pod sp.zn. 9So/211/2015 zo dňa 27.09.2017, sp.zn. 9So/45/2015 zo dňa 26.10.2016, č.k.: 9So/156/2014-50 zo dňa 27.01.2016, sp.zn. 10So/115/2014 zo dňa 26.08.2015, sp.zn. 9So/157/2014 zo dňa 24.02.2016, sp.zn. 9So/108/2012.

38. Žalovaný v 2./ rade poukázal na právne závery uvedené v rozsudku NS SR sp.zn. 9So/108/2012, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2015 pod č. 49. Zo záväzného právneho názoru NS SR vyplýva pre žalovanú v 1./ rade povinnosť vykonať administratívne konanie vo veci žiadosti žalobcu o starobný dôchodok. „Z ustanovení § 38, § 39 a § 128 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že nemožno stotožňovať dobu pre vznik nároku na výsluhový dôchodok (trvanie služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok) a spôsob určenia sumy výsluhového dôchodku. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľovi rozhodnutím GR ZVJS nebol priznaný starobný dôchodok. Bol mu priznaný výsluhový dôchodok; iba výška výsluhového dôchodku bola odvodená od výšky starobného dôchodku s prídavkom k tomuto dôchodku podľa skorších predpisov.“

39. Podľa názoru žalovaného v 2./ rade správne skonštatoval aj NS SR v rozsudku napr. pod č. k.

9So/156/2014-50 zo dňa 27.01.2016: „...nakoľko služobný pomer žalobcu trval nepretržite až do 02.06.2003, pričom od 01.07.2002 sa na sociálne zabezpečenie policajtov nepoužijú ustanovenia § 130 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb., právomoc rozhodnúť o nároku na priznanie starobného dôchodku, ako aj o jeho zvýšení za dobu dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok má žalovaná v 1./ rade, nie žalovaný v 2./ rade“.

40. Žalovaný v 2./ rade poukazuje na to, že aj keď žalobca splnil kumulované podmienky potrebné na priznanie starobného dôchodku pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z.z., tzn. pred 01.07.2002, nežiadal od tohto termínu o priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb., pretože jeho služobný pomer trval nepretržite až do 31.12.2002 a dňom 01.01.2003 žalobcovi už bol priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z..

41. Práve dňom 01.07.2002 nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z.z., ktorý práve v prechodnom ustanovení § 143a stanovil, že ustanovenia § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. sa nepoužijú na policajtov a vojakov.

42. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v 2./ rade nerozhodoval vo veci žalobcu o priznaní starobného dôchodku podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. práve s poukázaním na ustanovenie § 143a zákona č. 328/2002 Z.z.. Žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 01.01.2003 práve s použitím ustanovenia § 128 zákona č. 328/2002 Z.z..

43. Žalovaný taktiež poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 9So/157/2014 zo dňa 24.02.2016: „Aplikácia ustanovení § 132 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb. nie je vylúčená pri nárokoch na starobný dôchodok, ktoré do 01.05.1998 už vznikli, ale iba za predpokladu, že vojak splnil všetky podmienky pre priznanie starobného dôchodku (vrátane skončenia služby pokračujúcej nepretržite od vzniku nároku na starobný dôchodok dovŕšením 55. roku veku pred 01.05.1998) do dňa predchádzajúceho dňu 01.05.1998. Uvedeným dňom zanikla právomoc Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia rozhodnúť o priznaní starobného dôchodku (§ 142 ods. 4 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 103 bod 2 zákona č. 114/1998 Z.z.), o žiadosti o starobný dôchodok je preto príslušná rozhodnúť žalovaná v 1./ rade.“.

44. Rozsudok NS SR č.k. 9So/156/2014-50 zo dňa 27.01.2016 v plnom rozsahu prezentuje totožné právne názory vyslovené aj v rozsudku NS SR č.k. 9So/157/2014 zo dňa 24.02.2016 práve s poukázaním na to, že síce podmienky nároku na priznanie starobného dôchodku žalobca splnil pred dňom 01.07.2002, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z.z., o tento však nepožiadaval práve z dôvodu trvania služobného pomeru príslušníka PZ. Služobný pomer žalobcu trval nepretržite až do 31.12.2002, kedy sa jeho služobný pomer skončil.

45. Práve dňom 01.07.2002 nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z.z., ktorý ako už bolo uvedené, v ustanovení § 143a vylúčil aplikáciu ustanovení § 132 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb..

46. Žiadosťou, ktorá bola žalovanému v 2./ rade doručená dňa 21.01.2003, žalobca požiadal o priznanie výsluhového dôchodku od 01.01.2003.

47. Podľa § 1 ods. 1 písm. c/ zákona č. 328/2002 Z.z. s účinnosťou od 01.07.2002, tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí výsluhové zabezpečenie.

48. Poukazovanie žalobcu na ustanovenie § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. podľa názoru žalovaného v 2./ rade nie je dôvodné. Od 01.01.2003 žalobcovi mohol byť v súlade s ustanoveniami zákona č. 328/2002 Z.z. priznaný iba výsluhový dôchodok, výška ktorého bola vypočítaná v súlade s ustanovením § 128 zákona č. 328/2002 Z.z.. Ustanovenie § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. je možné aplikovať iba u tých poberateľov dávky výsluhového zabezpečenia, ktorým bol priznaný starobný dôchodok, ktorý sa od 01.07.2002 v súlade s § 125 zákona č. 328/2002 Z. z. stal výsluhovým dôchodkom, prípadne od tohto dňa je naďalej starobným dôchodkom podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Aj z

dôvodovej správy k ustanoveniu § 125 zákona č. 328/2002 Z.z. vyplýva cit.: „Ide o súbor ustanovení upravujúcich transformáciu doterajších dávok do nového systému takto: starobné dôchodky policajtov a profesionálnych vojakov, ktorých služobný pomer trval aspoň 15 rokov sa stávajú výsluhovými dôchodkami, starobné dôchodky policajtov a profesionálnych vojakov, ktorých služobný pomer trval menej ako 15 rokov zostávajú starobnými dôchodkami.“

IV.

Posúdenie veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky

49. Najvyšší súd v zmysle § 19 S.s.p. ako správny súd konajúci podľa ustanovení Šiestej hlavy Štvrtej časti Správneho súdneho poriadku, podporne užívajúc v zmysle § 25 S.s.p. aj ustanovenia Prvej a Druhej časti Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.) bez nariadenia pojednávania určil rozsudkom v zmysle § 419 ods. 2 S.s.p., že žalovaná v 1./ rade má pôsobnosť vykonať administratívne konanie vo veci starobného dôchodku žalobcu za odpracované roky 2004 - 2014 v civile, za ktoré odvádzal poistenie žalovanej v 1./ rade na základe nasledujúcich právnych názorov, ktoré potvrdzujú mimoriadne nároky kladené na správne súdy pri výklade prechodných a intertemporálnych ustanovení právnych predpisov týkajúcich sa najmä zákonnej úpravy nakladania s prostriedkami z verejných financií v oblasti poskytovania dôchodkových dávok.

50. Podľa § 412 ods. 1 S.s.p. v znení relevantnom pre prejednanú vec sa žalobca môže žalobou domáhať rozhodnutia kladného kompetenčného konfliktu alebo záporného kompetenčného konfliktu spojeného s prebiehajúcim alebo ešte nezačatým administratívnym konaním medzi

- a) orgánmi verejnej správy navzájom, a to vrátane ústredných orgánov štátnej správy, alebo
- b) orgánom verejnej správy a iným od súdu odlišným subjektom (ďalej len "iný subjekt").

51. Podľa § 412 ods. 3 S.s.p. v citovanom znení záporný kompetenčný konflikt je spor, v ktorom viaceré orgány verejnej správy súčasne popierajú svoju pôsobnosť tak, že žiadny z nich nechce vykonať v tej istej veci administratívne konanie, alebo spor medzi orgánom verejnej správy, ktorý nechce vykonať vo veci administratívne konanie, a iným subjektom, ktorý svoju príslušnosť upraviť rovnakú vec vlastným postupom popiera.

52. Podľa § 419 ods. 2 S.s.p. ak správny súd o žalobe nerozhodne inak, tak bez nariadenia pojednávania rozsudkom určí, ktorý z orgánov verejnej správy má pôsobnosť vo veci vykonať administratívne konanie alebo že pôsobnosť upraviť vec vlastným postupom patrí inému subjektu. Vo výroku uvedie označenie veci a orgánu verejnej správy alebo iného subjektu, ktorého pôsobnosť bola určená.

53. Ďalej musí konajúci súd v úvode zdôrazniť, že v konaní o kompetenčnej žalobe podľa Šiestej hlavy Štvrtej časti Správneho súdneho poriadku Najvyšší súd zastáva stanovisko, že pri sporoch týkajúcich sa výkladu kompetenčných právnych noriem v oblasti zákonom danej pôsobnosti platí prezumpcia relevantnosti a preto musí konajúci súd vychádzať z právnej úpravy a skutkových okolností (najmä tvrdené skutočnosti týkajúce sa priznania výsluhového dôchodku), ktoré účastníci vymedzia na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť konajúcemu súdu neprislúcha preverovať, nakoľko by rozhodoval aj o merite veci, kde je však zatiaľ nastolená výlučná právomoc niektorého z nekonajúcich orgánov verejnej správy. Avšak na druhej strane je konajúci súd v zmysle § 418 S.s.p. oprávnený modifikovať žalobnú argumentáciu.

54. Podľa § 418 S.s.p. správny súd posudzuje žalobu neformálne a nie je pri svojom rozhodovaní viazaný jej žalobnými bodmi.

55. Základným predmetom konania pred najvyšším súdom bolo vyriešenie spornej otázky, ktorý z orgánov verejnej správy dotknutý záporným kompetenčným konfliktom (§ 412 ods. 3 S.s.p.) majúci

zásadný dopad na dobrý výkon verejnej správy v oblasti sociálneho poistenia a zabezpečenia má v zmysle zákona pôsobnosť vykonať v oblasti dotknutej žiadosťou žalobcu administratívne konanie. V uvedenej súvislosti žalovaný v 2./ rade najmä poukazyval na to, že Piata časť zákona č. 100/1988 Zb. s označením Sociálne zabezpečenie vojakov z povolania, príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a príslušníkov Zboru nápravnej výchovy je neaplikovateľná na konanie o žiadosti žalobcu na priznanie starobného dôchodku vzhľadom na § 143a bod 1. zákona č. 328/2002 Z.z..

56. Zákonné rozdelenie pôsobnosti rozhodovať v oblasti sociálnej agendy bolo v minulosti upravené prostredníctvom Piatej časti zák. č. 100/1988 Zb., pričom v súčasnosti je táto oblasť sociálnych vecí regulovaná novými právnymi úpravami, t.j. tak všeobecnou právnou úpravou zakotvenou v zákone č. 461/2003 Z.z. na strane jednej ako aj špeciálnymi právnymi predpismi, medzi ktorými v prejednávanej veci je významný zákon č. 328/2002 Z.z..

57. V takto načrtnutej argumentácii nie je medzi žalovanými nezhoda. Avšak žalovaný v 2./ rade výslovne (*expressis verbis*) vylučuje aplikáciu Piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. na prejednávajúcu vec (§143a zákona č. 328/2002 Z.z.). Oproti tomu žalovaná v 1./ rade s poukazom na prechodné ustanovenia (§ 259 ods. 1) zákona č. 461/2003 Z.z. naopak primeranú aplikáciu Piatej časti zák. č. 100/1988 Zb. pripúšťa.

58. Najvyšší súd v súvislosti s takto naznačeným výkladovým rozporom označuje za otázku zásadného právneho významu výklad ustanovenia § 259 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.. Uvedené prechodné ustanovenie nepochybne uprednostňuje pre konania o skôr vzniknutom (časovo obmedzené dátumom do 01.01.2004) nároku na dávku a jej výplatu z dôchodkového zabezpečenia tak, ako je tomu aj v prejednávanej veci, použitie predpisov účinných do 31.12.2003 na rozhodnutie vo veci.

59. Práve dňom 01.07.2002 nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z.z., ktorý práve v prechodnom ustanovení § 143a stanovil, že ustanovenia § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. sa nepoužijú na policajtov a vojakov. Žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 01.01.2003 práve s použitím ustanovenia § 128 zákona č. 328/2002 Z.z..

60. Ustanovenie § 143a je systematicky zaradené do Druhej hlavy Ôsmej časti zákona č. 328/2002 Z.z. s tou výnimkou, že rozsah adresátov sa rozšíril aj na policajtov a označenie sa spresnilo na Prechodné ustanovenia. Potom pre najvyšší súd aj z tohto textu ustanovenia (opätovne sa dáva do pozornosti slovné spojenie „sa na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužijú § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb.“) vyplýva jednoznačný záver, že zákonodarca ich aplikáciu nepripustil na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov v zmysle dotknutého zákona, t.j. zákona č. 328/2002 Z.z. (pre sociálne zabezpečenie vojakov vzniknuté po účinnosti a podľa zákona č. 328/2002 Z.z., vid' rozsudok NS SR sp.zn. 3Komp/1/2016 zo dňa 11.10.2017, bod 47.). Pričom rozsah sociálneho zabezpečenia dotknutý citovaným prechodným ustanovením zákonodarca na účely uvedeného zákona č. 328/2002 Z.z. vymedzil prostredníctvom ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. pod písmenami a/ až d/.

61. Nakoľko žalobca počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií, dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 55. roku veku dňa 18.11.2001. Tento nárok mu zostal zachovaný. Teda aj keď žalobca splnil kumulované podmienky potrebné na priznanie starobného dôchodku pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z.z., tzn. pred 01.07.2002, nežiadal od tohto termínu o priznanie starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb., pretože jeho služobný pomer trval nepretržite až do 31.12.2002 a dňom 01.01.2003 žalobcovi už bol priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z..

62. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v 2./ rade nerozhodoval vo veci žalobcu o priznaní starobného dôchodku podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. práve s poukázaním na ustanovenie § 143a zákona č. 328/2002 Z.z.. Žalobcovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 01.01.2003 práve s použitím ustanovenia § 128 zákona č. 328/2002 Z.z., teda iba výška výsluhového dôchodku bola odvodená od výšky úhrnu starobného dôchodku a prídavku k tomuto dôchodku podľa skorších predpisov.

63. Práve dňom 01.07.2002 nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z.z., ktorý práve v prechodnom ustanovení § 143a stanovil, že ustanovenia § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. sa nepoužijú na policajtov a vojakov.

64. Keďže jeho služobný pomer trval aj po dovŕšení dôchodkového veku nepretržite až do 31.12.2002, pričom od 01.07.2002 sa na sociálne zabezpečenie policajtov nepoužijú ustanovenia § 130 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb., právomoc rozhodnúť o nároku na starobný dôchodok žalobcu, ako aj o jeho zvýšení za dobu zamestnania, resp. dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok, teda za odpracované a uplatnené roky 2004 až 2014 má žalovaná v 1./ rade, a nie žalovaný v 2./ rade (k uvedenému pozri aj rozsudok NS SR sp.zn. 9So/156/2014 zo dňa 27.01.2016).

V.

65. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti ako aj s prihliadnutím na skutkové podklady pre rozhodnutie, ktoré vymedzujú účastníci konania prostredníctvom svojich podaní, najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti.

66. Úlohou žalovanej v 1./ rade bude bezodkladne uplatniť svoju pôsobnosť a vykonať administratívne konanie v hore uvedenej veci.

67. Podľa § 5 ods. 10 S.s.p. orgány verejnej správy sú rozhodnutiami správnych súdov v konkrétnej veci viazané.

68. V žalobe žalobca žiadal o priznanie trov konania, no najvyšší súd o trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. d/ S.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak ide o konanie o kompetenčnej žalobe.

69. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 5:0 (§ 139 ods. 4 S.s.p. a § 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 S.s.p. „a contrario“).